

На основу члана 274. Закона о осигурању („Службени гласник РС”, број 139/14) и члана 42. став 1. Закона о Влади („Службени гласник РС”, бр. 55/05, 71/05 – исправка, 101/07, 65/08, 16/11, 68/12 – УС, 72/12, 7/14 – УС и 44/14),

Влада доноси

УРЕДБУ

о одређивању ризика који се могу осигурати, односно реосигурати код страног друштва за осигурање, односно реосигурање

Члан 1.

Домаћа правна и физичка лица могу код страног друштва за осигурање осигурати:

- 1) инвестиционе радове у иностранству које изводе домаћа привредна друштва, као и опрему за извођење тих радова – ако је то предвиђено уговором о извођењу тих радова, односно прописима земље у којој се радови изводе;
- 2) иностране кредите, ради осигурања враћања тих кредита – ако је то, на захтев даваоца кредита, предвиђено уговором;
- 3) бродове у изградњи или ремонту – ако је то изричито предвиђено уговором закљученим са страним купцем, односно наручиоцем;
- 4) робу која се извози из Републике Србије (у даљем тексту: Република), односно увози у Републику – ако се превоз те робе не врши на ризик домаћег правног или физичког лица и робу у међународном транзиту (провозу);
- 5) робу у превозу и превозно средство у вези са поморском пловидбом, комерцијалним ваздухопловством и лансирањем у свемир (укључујући и терет и сателите), односно одговорност која проистиче по том основу.

Код страних друштава за осигурање могу се осигурати имовина и запослени домаћих привредних друштава у власништву домаћих лица или у заједничком власништву са страним лицима, основаних за обављање делатности у иностранству – ако то прописи стране земље захтевају, односно ако је то актом о оснивању тих друштава изричито предвиђено.

Члан 2.

Подносилац захтева за одобрење клиничког испитивања лека и медицинског средства, односно предлагач уписа медицинског средства у Регистар медицинских средстава, у складу са прописима којима се уређују лекови и медицинска средства, могу уговорити осигурање са страним друштвом за осигурање за случај настанка штете по здравље испитаника за период у којем се спроводи клиничко испитивање лека или медицинског средства, односно ради осигурања трећих лица од последица примене медицинског средства које је уписано у Регистар медицинских средстава, под условом да је уговором о осигурању прихваћена надлежност домаћег суда, односно другог надлежног органа за одлучивање о захтеву за накнаду штете.

Члан 3.

Страна лица која се налазе у Републици и имовина тих лица могу се осигурати код страног друштва за осигурање, осим ако је за ту имовину и та лица прописано обавезно осигурање у Републици.

Члан 4.

Друштво за осигурање може ризике из чл. 1. до 3. ове уредбе да реосигура непосредно у иностранству.

Члан 5.

Даном ступања на снагу ове уредбе престаје да важи Уредба о одређивању имовине и лица која се могу осигурати код страног друштва за осигурање („Службени гласник РС”, бр. 47/06 и 111/09).

Члан 6.

Одредбе чл. 1. до 3. ове уредбе примењиваће се до дана приступања Републике Србије Европској унији, а одредба члана 4. до дана приступања Републике Србије Светској трговинској организацији.

Члан 7.

Ова уредба ступа на снагу 27. јуна 2015. године.

05 број 110-6980/2015

У Београду, 25. јуна 2015.